

Թեւիկս ալ շըլլին ձըգեմ, մանտըրտիկ հետը խորըթեմ:

ԱՆՏՈՒՆԻ՝ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԵԱՆ ԳԱՅՈՂԻՆ ԿՈՂՄԷ ԵՐԳՈՒՄԾ

Գընա՛մ ու գընա՛մ կ'ըսեմ, ես երթամ, բարով մընացեք.
Ծաղիկ մ'ամանեթ կուտամ, վարդերուն մէջը պահեցեք.
Ամենքդ հաւասար նըստեք, իմ տեղըս ալ խոռ պահեցեք.
Ամենուդ իըմաճն անո՛ւշ, իմը իմ տեղը վաթեցեք (7):

ՈՂՅԵՐԹԻ ԵՐԳ՝ ՊԱՆԴԻՏՈՒԹԵԱՆ ԳԱՅՈՂԻՆ ՈՒՂՈՒՄԾ

Կարմիր կապաւոր աղուն՛ր, դուն ո՞ւր կ'երթաս միաւոր.
Կեցի՛ր, Այ-Եօրկի գայ հետդ ու դեմդ ալ չելլէ ձիաւոր,
Այ-Եօրկին իր ձին հեծնէ, Այ-Նիկոլ իր ճերմակ ջորին:
Այ-Եօրկի, Այ-Տիմիթրի, Այ-Նիկոլ, ձայնը դու լըսես,
Բըռնես խարիպիս թեւէն, աներեւ լեռներն անցընես:

Եկին ու բերին խապար՝ Թունդ ելեր քու եարն ու կուգայ:
Ամէն բանս ի դան դըրի, ջուր դըրի, մագըս լըւացի:
Հագայ շարաշար շապիկ, կապեցի լախօռ շալ գօտի,
Դըդմակ մի նըռան գինի ես առի ու դեմ գընացի.
Տաշմանս ալ երես ելաւ, – Ո՞ւր կ'երթաս, ան քու եարըդ չէ:
Թուլցաւ շահէնն ի բազկի, թափեցաւ նըռան գինի:
– Տուշման, աչքըդ քօր կենայ, նենգաւոր լեզուդ չորանայ:
Թող տուշմանըս շա՛տ ապրի, իր մէկիկ որդին մեռանի՛:
Մէյ մ'ալ տուշմանս որ տեսնեմ, տի հանեմ չախուեկս ի ճեպես,
Չախուեկս ի ճեպես հանեմ, տի մորթեմ սեւ ոշխըրի պես,
Մըսիըն ալ քեպապ տ'անեմ, տի ուտեմ կաքու մըսի պես:

Եկին ու բերին խապար՝ «Թունդ ելեր քուկինդ ու կուգայ».
Ամէն բանս ի դան դըրի, ջուր դըրի մագըս լըւացի.
Հագայ շարեշար շապիկ, կապեցի լախօռ շալ գօտիս,
Դըդմակ մը նըռան գինի ես առի ու դեմը գնացի.